של בית־דגון

מגרש התערוכות שליד בית־דגון שינה את מראהו. במקום טנקים מוח־לדים — מקררים חשמליים מבהי־קים. את מקום התותחים תפסו מטא־טאים, ובמקום מוקשים פלסטיים באו ביסקויטים של „פרומין". תערוכת הנשק פינתה מקומה לתערוכת „בית וגן" והפעוטות שוב אינם מתפעלים מאורך קנהו של תותח, אלא מסתכ־לים בענין בדגי זהב בתוך אקווריום.

אחת המטרות היסודיות של הס־תדרות נשים ציוניות ויצ"ו, היא הד־רכת המשפחה למען שיפור רמת ה־חיים. לצורך זה היתה ויצ"ו מקיימת הרצאות ותערוכות זעירות במרבית ערי הארץ, אלא שעם גבור העליה החדשה לא הצליחו מדריכות ויצ"ו להגיע לכל חלקי הישוב, חיפשו דרך לרכז את ההדרכה במקום אחד. כך נולד רעיון התערוכה „בית וגן".

את הרעיון הגתה חברת ויצ"ו אבי־בה מטוסובסקי, על סמך תערוכות כאלה המוצגות ברוב ארצות העולם.

מר פאול ינוביץ, המנהל הכללי של החברה לתערוכות חקלאיות ופתח בע"מ, רב־סרן לשעבר בצה"ל, מארגן תערוכות ההדרים, האטום, הנשק ועתה — תערוכת בית וגן.

נמצאו שותפים לרעיון: החברה הישראלית לתע־רוכות, שהקדישה את השטח המת־אים, ומוסדות צי־בוריים שהעניקו עזרה כספית ו־מוסרית. המארג־נים פנו לכל מייצגי ענפי ה־ייצור בארץ, ה־ציעו להם להציג מוצריהם בתע־רוכה בבית דגון.

רבים מבין בע־לי המפעלים ראו את הפרסומת ה־עלולה לצמוח ל־הם מתערוכה כזו, הביעו את הסכ־מתם. האחרים ש־סירבו, נימקו זאת בכך, שמוצגיהם יופיעו בתערוכת העשור של המ־דינה, והם רוצים להפתיע את ה־קהל רק אז. מאה המפעלים המש־תתפים בתערוכה מייצגים את כל התעשיות הקשורות במשפחה ובבית, מנסים לפתור בעיות שונות של שי־כון וניהול משק בית.

גברים וספוגנה

„שלשה דברים מרחיבים דעתו של אדם: אשה נאה, דירה נאה וכלים נאים." לזאת הסכימו אף מארגני ה־תערוכה, והם מוכנים לספק הדרכה מקיפה — לפחות ביחס לשני הגור־מים האחרונים. מסבירה אביבה מטו־סובסקי, חיננית ופעלתנית: „מטרת־נו היא להדריך את החדש והוותיק בארץ בכוון יצירת בית ישראלי טי־פוסי, והווי משפחתי הולם.

עיקר ההדרכה מכוון לעולים החד־שים, אותם מביאה ויצ"ו לתערוכה על חשבונה, על מנת שיכירו את ה־אפשרויות ליצור חיי בית נוחים ו־מסודרים. אומרת מבקרת־תערוכה מזל יצחייק, עולה מעיראק: „בחיי שאני לא ידעתי כלום. היום, אחרי שהביאו אותי לראות את התערוכה, אני יו־דעת איך להשתמש בכל מיני כלים כדי שיהיה לי יותר קל. איזה יופי!"

למרות שהתערוכה מכוונת בעיקר לנושאת בעול משק הבית — האשה — הרי שדווקא הגברים מוכיחים התעניינות רבה יותר בכל הנעשה ו־המוצג, מטרידים את המדריכים ב־שאלות מקצועיות. בשעת ההרצאות הניתנות במקום על נושאים של ניהול משק בית מסודר, עומדים הגברים בשורה הראשונה, חוקרים ושואלים.

הביע רשמיו שלמה יהלום, 32, ותיק בארץ: „עד היום חשבתי שעבודת ה־בית היא רק ספונג'ה. לעגתי לאשתי. היום נוכחתי לדעת שיש המון דברים חדשים ומעניינים, אשר יכולים לע־זור ליצירת דירה נאה באמצעים עמ־מיים, ובכלל — זה מדע שלם!"

דגים חינם

בכניסה לתערוכה משאירות האמ־הות ב„פינת הילד" את הילדים הר־כים, בפיקוח, ללא תשלום, של מטפ־לות ויצ"ו. מצד ימין, בכניסה, מתנו־סס בית טרומי, שהוקם במשך יום אחד והעשוי מתוצרת הארץ „איס־אסבסט". כמה מטרים אחריו ניצב ביתן הדייגים. שלוש פעמים לשבוע עולה ממנו ריח מטעמי הדגים המוכ־נים שם לפי מתכונות משרד החקל־אות. כל הרוצה יטעם מהם ללא תשלום.

בביתן הראשי מרוכזים מוצרי ה־דיור והריהוט ל־בית. החל מבדי „משכית" (עולה חדש ובנו מעדות המזרח מראים ב־מקום כיצד אור־גים את השטי־חים) וכלה בסג־נונים שונים ב־ריהוט הדירה ו־ציוד המטבח. כאן בולטים כמה מוצרים חדשים: תנורי „פיירסייד" מתוצרת ישראל (תרמאויל), אס־פרסו לקפה מתו־צרת „פלאלום", וכו'.

בביתן „קרגל" מודגמים סוגים שונים של אריז־את קרטון. הפעם לא לאריזת תפו־חי־זהב אלא ל־צרכי הבית, ו־בעיקר הילדים. אותה שעה, בבי־תן „של חימיק־לים" קוטלים חיילי „של" את מזיקי הבית והגן.

בחלק הסופי של התערוכה — ביתן הטלביזיה של ר.סי.אי. מושך את מר־בית המבקרים, ביניהם הרואים ב־פעם הראשונה מכשיר זה. כל הנכנס לביתן רואה את עצמו בטלביזיה. ה־מטרה היא לא רק להראות את ההמ־צאה הזאת של הטכניקה המודרנית שעדיין אינה נהוגה בישראל, אלא גם את הטלביזיה כמכשיר של הדר־כה ואמצעי עזר בתעשיה. ועוד ב־שטח השידור: רדיו שניידר, תוצ־רת ישראל, המתגאה בהצגת האנ־טינה הפנימית שלו.

בין מקומות הבידור בתערוכה יש להזכיר את בית היין של „כרמל מז־רחי" ואת הלונה פרק לילדים.

בין כל הביתנים המפוארים הממל־אים את שטח התערוכה, מעוררים תשומת לב מיוחדת שניים. האחד מוקדש ליצירותיהם, בציור ובכתב, של ילדים על הנושא „בית". השני הוא הביתן המוקדש למוצרים של אסירים, כלי בית ודברי אמנות.

כותב ילד: „אם היה לי הרבה כסף, הייתי זורק את השלחן הישן שרגלו האחת שבורה ושאבא ואמא תמיד ר־בים מי יתקן אותו." כותב השני, בן קיבוץ: „אבא אוהב תמונות מודרניות ואמא שונאת. הם תמיד מתווכחים. אילו קניתי את התמונות היתה פשרה."

אותם שני ילדים היו מוצאים ב־שטח התערוכה גם שולחן חדש וגם תמונות, קלסיות וחדישות. ואילו סתם ביקרו ללא מטרה, היו מבלים בבית־דגון כמה שעות בעולם של קסמים.

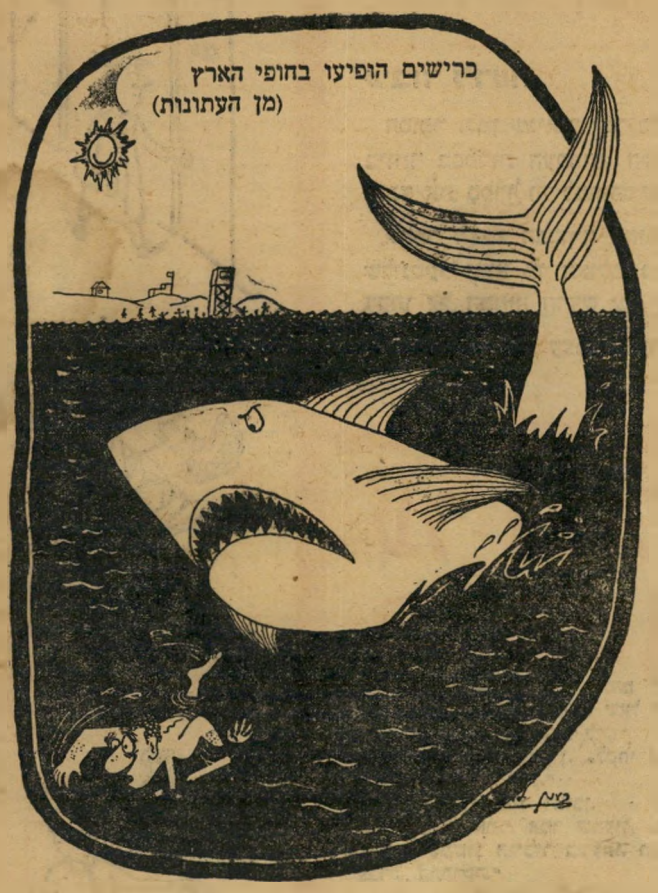

אל תתיאש, עשן „כנסת 6"